

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
2314-11

meddelad i Stockholm den 21 oktober 2011

KLAGANDE
AA

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Kammarrätten i Göteborgs beslut den 7 april 2011, Adm dnr 225/11, se bilaga

SAKEN
Rätt att ta del av allmän handling

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer kammarrättens beslut och visar målet åter till kammarrätten för ny handläggning.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar i första hand att samtliga handlingar i aktbilagorna 7–18 i kammarrättens mål nr 1617–1619-05 i sin helhet ska lämnas ut till honom och i andra hand att de ska lämnas ut med eventuella sekretessbelagda uppgifter maskerade. Till stöd för sin talan anför han bl.a. följande. Det bolag som ärendet rör har slutligt likviderats år 2008 och kan därmed inte lida skada eller men.

Dok.Id 111904

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Rättsfallet RÅ 1986 not. 291 gällde ett bolag som var i pågående likvidation och som således fortfarande kunde lida skada eller men.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Kammarrätten i Göteborgs mål nr 1617–1619-05 rör avdragsrätt för kostnader som Interpera Holding AB betecknat provisioner. Skatteverket hade, efter revision av bolaget, beslutat att genom eftertaxering inte ge avdrag för kostnaderna då dessa enligt verket inte utgjorde driftskostnader. Bolaget överklagade hos länsrätten som fann att beviskraven för eftertaxering inte var uppfyllda. Skatteverket överklagade hos kammarrätten som inte ändrade länsrättens dom. I samband med överklagandet gav verket in och åberopade bl.a. material ur revisionsakten. De handlingar som genom det nu överklagade beslutet inte har lämnats ut av kammarrätten består av en promemoria betecknad Analys av kostnader i bolaget under 1998 och 1999, ett antal sammanställningar som Skatteverket har gjort av vissa kostnader samt utdrag ur bolagets huvudbok för 1998 och 1999. Uppgifterna i dessa handlingar har inte offentliggjorts i länsrättens eller kammarrättens domar i eftertaxeringsmålen.

Högsta förvaltningsdomstolen gör följande bedömning

Uppgifter som inhämtats vid revision och avser enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden är belagda med absolut sekretess hos Skatteverket enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Sekretessen omfattar uppgifter om såväl den som är föremål för Skatteverkets utredning som tredje man vars förhållanden berörs. Skatteverket har i samband med komplettering av sitt överklagande hos kammarrätten gett in och åberopat material ur revisionsakten. Eftersom uppgifterna får anses vara av betydelse i målet ska, som kammarrätten har funnit, enligt 27 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen sekretess gälla om det kan antas att enskilda lider skada eller men om uppgifterna röjs. Hos kammarrätten gäller sekretessen således med ett rakt skaderekvisit, dvs. presumtionen är för offentlighet.

De handlingar som kammarrätten inte har lämnat ut utgörs av respektive återger uppgifter som har inhämtats vid taxeringsrevision. Uppgifterna rör det bolag som var föremål för revisionen men det förekommer också uppgifter som rör andra aktörer som bolaget haft affärsförbindelser med.

Uttalanden i förarbeten och praxis har i doktrin tolkats som att den svaga skattesekretessen hos domstol normalt är tillräcklig för att uppgifter i bl.a. revisionspromemorior inte ska lämnas ut (se bl.a. Geijer m.fl., Sekretess m.m. hos allmän förvaltningsdomstol, 2 uppl. 2011, s. 54). Skaderekvisitet i den nu aktuella bestämmelsen måste enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening emellertid ges samma innebörd som i andra sekretessbestämmelser. Enbart det förhållandet att det är fråga om uppgifter som inhämtats vid taxeringsrevision eller liknande kontroll kan således inte vara utslagsgivande för frågan om sekretess föreligger. För sekretess krävs att det kan antas att en enskild – bolaget eller annan som omnämns i handlingarna – lider skada eller men om uppgiften röjs.

AA har anfört att bolaget inte kan lida skada eller men eftersom det under 2008 slutgiltigt har likviderats. Kammarrätten har till bemötande av AAs invändning hänvisat till RÅ 1986 not. 291. Det rättsfallet rörde ett bolag i pågående likvidation.

I 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551) finns bestämmelser om likvidation. Bolagsstämman kan besluta om frivillig likvidation men bolag kan under vissa förutsättningar även tvingas i likvidation. Vid likvidation tillsätts en eller flera likvidatorer (25 kap. 28 §) med uppdrag att avveckla bolagets verksamhet. När uppdraget som likvidator har fullgjorts, ska likvidatorn så snart som möjligt lämna slutredovisning för förvaltningen (25 kap. 40 §). När likvidatorn har lagt fram slutredovisningen, är bolaget upplöst (25 kap. 41 §).

Av uppgifter från Bolagsverket framgår att bolaget försattes i likvidation efter stämmobeslut den 28 november 2007 och att likvidationen avslutades den 30 oktober 2008.

Ett bolag som har upplösts genom likvidation kan enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening inte anses lida skada eller men med anledning av att uppgifter röjs vid utlämnande av allmänna handlingar. Det förhållandet att enligt 25 kap. 44 § aktiebolagslagen en likvidation i vissa fall ska fortsätta, bl.a. om en tillgång framkommer för bolaget efter dess upplösning eller om talan väcks mot bolaget, saknar härvidlag betydelse.

Sekretess enligt 27 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen gäller således inte för sådana uppgifter i handlingarna som enbart hänför sig till bolaget. Däremot kan uppgifter som också rör andra enskilda omfattas av sekretess enligt lagrummet. Det ankommer inte på Högsta förvaltningsdomstolen att som första instans göra prövningen av skada eller men beträffande de uppgifter som är av det sistnämnda slaget. Målet bör därför visas åter till kammarrätten för förnyad behandling.

Nils Dexe

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Anita Saldén Enérus

Erik Nymansson

Charlotta Berglund

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2011-10-05